

dr hab. Mariusz Drzewicki
Dziedzina – sztuki muzyczne
Dyscyplina – instrumentalistyka

Akademia Muzyczna w Krakowie
Dziekan Wydziału Instrumentalnego
wpłynęło dnia 2018.-04-27.2018
nrzał.
mgr Małgorzata Krowicka

Łódź, dnia 16 marca 2018 r.

Recenzja pracy doktorskiej mgr Dariusza Micorka

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna w Krakowie , Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 22 stycznia 2018 roku na podstawie Uchwały z dnia 10 stycznia 2018 roku. Zlecenie zostało podjęte na podstawie Ustawy z dnia 14.03.2003 roku tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z dnia 27.07.2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt. 2.)

Dotyczy:

Uchwała Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie z dnia 21 stycznia 2015 roku w sprawie:

- wszczęcia na wniosek mgr Dariusza Micorka przewodu doktorskiego w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Uchwała Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie z dnia 10 stycznia 2018 roku w sprawie:

- wyznaczenia recenzenta.

W świetle Ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, ze zmianami Dz. U. nr 164, poz. 1365 z dnia 17.08.2005 r., tekst jednolity art. 6 ust. 1 - 3) Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez Przewodniczącego Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie, Dziekana, dr hab. Mariusza Sielskiego pisma z dnia 10 stycznia 2018 roku, informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej pana **mgr Dariusza Micorka pt. „Znaczenie programowej twórczości Franciszka Liszta w literaturze fortepianowej epoki romantyzmu. Omówienie nowatorskiej, uwarunkowanej programowością myśli kompozytorskiej i retoryki języka muzycznego w aspekcie wykonawczym na przykładzie wybranych utworów z Lat pielgrzymstwa: Orage,**

Valée d'Obermann, Tre Sonetti del Petrarca, Après une lecture du Dante" została dołączona stosowna dokumentacja.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art. 14 ust.2 pkt. 2, Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka oraz wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej pana mgr Dariusz Micorka.

Podstawowe dane o Kandydacie:

Pan mgr Dariusz Micorek urodził się 5 marca 1984 roku w Bielsku-Białej. W roku 2003 ukończył z wyróżnieniem tamtejszą Państwową Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II st. im. S. Moniuszki w klasie fortepianu ad. Janusza Polańskiego. Następnie rozpoczął studia w Akademii Muzycznej w Krakowie, w klasie fortepianu prof. Mirosława Herbowskiego. W 2008 roku uzyskał dyplom z wyróżnieniem.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w macierzystej uczelni na stanowisku akompaniatora i równolegle w ZPSM im. S. Moniuszki w Bielsku-Białej jako nauczyciel fortepianu oraz akompaniator. W latach 2011- 2014 odbył studia doktoranckie w Akademii Muzycznej w Krakowie. W czasie studiów uczestniczył w licznych kursach pianistycznych prowadzonych, m.in. przez: Andrzeja Jasińskiego, Czesława Stańczyka, Monikę Sikorską-Wojtacha, Andrzeja Artykiewicza, Pawła Skrzypka, Jerzego Marchwińskiego, Adama Wodnickiego.

Mgr Dariusz Micorek już jako student rozpoczął działalność artystyczną jako solista i kameralista występując m.in. jako solista z Orkiestrą Akademii Muzycznej w Krakowie (Bonn 2005r. i Kraków 2006 r).

W roku 2013 otrzymał Grand Prix w Intenational Master Competition for Music Teachers w kategorii kameralistyka (w duecie z saksofonistą Piotrem Feledykiem) oraz wyróżnienie w kategorii solista.

Działalność koncertowa doktoranta po ukończeniu studiów obejmuje koncerty solowe (23) oraz kameralne w różnych składach instrumentalnych (36).

Pan mgr Dariusz Micorek jest niezwykle czynnym pianistą - kameralistą na różnego rodzaju warsztatach i kursach instrumentalnych (34).

Ocena pracy doktorskiej

Na pracę doktorską mgr Dariusza Micorka pt. *„Znaczenie programowej twórczości Franciszka Liszta w literaturze fortepianowej epoki romantyzmu. Omówienie nowatorskiej, uwarunkowanej programowością myśli kompozytorskiej i retoryki języka muzycznego w aspekcie wykonawczym na przykładzie wybranych utworów z Lat pielgrzymstwa: Orage, Vallée d' Obermann, Tre Sonetti del Petrarca, Après une lecture du Dante*” składa się rejestracja dźwiękowa na płycie CD, zawartych w tytule kompozycji oraz część opisowa w formie dysertacji.

Nagrany na płycie materiał muzyczny wystawia doktorantowi bardzo dobre świadectwo zawodowych kompetencji i artystycznej wrażliwości. Gra pianisty jest klarowna, kontrastowa i na

ogół precyzyjna pomijając drobne zahaczenia w „Sonacie-Fantazji”, której nagranie, sprawia wrażenie rejestracji „na żywo”.

Niestety nie zamieszczono informacji dotyczącej miejsca i czasu realizacji całości nagrania.

W rejestracji dźwiękowej daje się odczuć deficyt „szerokości” i „gęstości” brzmienia, poprzez jak mniemam użycie przeciętnej jakości fortepianu (poza „Sonatą-Fantazją”). Mimo tych pewnego rodzaju niedostatków brzmieniowych, zauważyć można zrozumienie konstrukcji nagranych kompozycji oraz właściwe budowanie kulminacji w oparciu o dobrą narrację muzyczną.

Dyskusyjny może być dobór niektórych, w mojej ocenie zbyt wolnych temp, które pozbawiają frazowanie potoczności i organicznej naturalności. Ma to miejsce na przykład w początkowych taktach „Doliny Obermanna” gdzie frazom brakuje legato, przez co narracja staje się zbyt statyczna. Życzyłbym sobie również, jako słuchacz uważniejszego „dosłuchiwania” długich nut budujących napięcie frazy.

W grze mgr Dariusza Micorka, słychać szczególną predylekcję do wykonywania muzyki wirtuozowskiej, co zauważyć można we wszystkich fragmentach wymagających zaakcentowania pierwiastka dramatycznego. Pianista prezentuje wyrazistą artykulację, rozmach oraz ogólną, dobrą sprawność pianistyczną. Zdarzają się niekiedy fragmenty słabsze pod względem wyrazowym jak początek „Burzy”, gdzie interpretacji brakuje większej swobody i rubato w kadencyjnych przebiegach oktawowych obu rąk. Zapewne wpływa na to wybór zbyt zachowawczego tempa utworu.

Podobne zastrzeżenia w stosunku do tempa nasuwają się w przypadku „Sonetu 47”, gdzie mimo dbałości pianisty o dobre proporcje i jakość brzmienia instrumentu, brakuje płynności wypowiedzi artystycznej. Sam instrument użyty w nagraniu nie dysponuje zbyt dużą ilością dolnych składowych harmonicznym co na pewno nie ułatwia osiągnięciu długości brzmienia w wolnych tempach.

Odmienne wrażenia akustyczne niesie wykonanie „Sonaty-Fantazji po lekturze Dantego” zrealizowane, jak przypuszczam w innej sali i na innym instrumencie. Brzmienie fortepianu jest bardziej homogeniczne i bogatsze zarówno w rejestrze dyszkantowym jak i basowym, pozytywnie wpływając na recepcję nagrania.

Doktorant we właściwy sposób tworzy architekturę dzieła, w umiejętnie budując punkty kulminacyjne, jednocześnie nie rezygnując z dbałości o jakość brzmienia. Dobrze operuje również czasem muzycznym, tworząc tym samym zwartość konstrukcyjną interpretacji.

Całość zarejestrowanego materiału dźwiękowego, mimo powyżej wyrażonych zastrzeżeń sprawia bardzo pozytywne wrażenie, przedstawiając mgr Dariusza Micorka jako artystę kompetentnego, wrażliwego i świadomego swoich artystycznych wyborów.

Część opisowa pracy doktorskiej składa się z pięciu rozdziałów, w których doktorant kolejno przedstawia rys historyczny retoryki odnosząc się do teorii afektów, typów figur retorycznych oraz symboliki tonacji. Rozdziały pierwszy w połączeniu z drugim w których autor szkicuje postawę artystyczną Franciszka Liszta, pokazują źródła inspiracji mające stać się bazą do analizy zarejestrowanych kompozycji, przeprowadzonej pod kątem występowania figur retorycznych i określenia ich funkcji. Doktorant stara się udowodnić, iż świadomość stosowania przez Liszta odpowiednich figur retorycznych może stać się czynnikiem pomocnym we właściwym interpretowaniu tekstu muzycznego.

Rozdział piąty został poświęcony problematyce wykonawczej nagranych utworów. Jak zaznacza mgr Micorek, jest on próbą przedstawienia swojej wizji interpretacji na zasadzie analizy porównawczej z interpretacjami uznanych na świecie pianistów. Doktorant odżegnuje się, jak pisze od oceniania czy deprecjonowania innych wykonania.

Po zapoznaniu z treścią rozdziału mam ambiwalentne odczucia. Z jednej strony bardzo podoba mi się wyrażenie osobistej wizji interpretacji co w moim przekonaniu powinno być zawsze istotą pracy doktorskiej. Z drugiej strony, ze względu na użycie niezbyt zręcznych stylistycznie sformułowań, doktorantowi nie udało się uniknąć pułapki wartościowania interpretacji.

Moje zastrzeżenia budzi miejscami jakość stylu języka (w streszczeniu, miejscami w rozdziałach: pierwszym i drugim) oraz warstwa edytorska (niekiedy połączone lub rozdzielone wyrazy itp.).

Patrząc na całokształt dysertacji, należy stwierdzić, iż część opisowa zawiera w sobie wiele interesujących informacji, analiz jak również odniesień do interpretacji zarejestrowanego dzieła, tym samym przedstawiając mgr Dariusza Micorka jako artystę dociekliwego, umiejącego przeprowadzić analizy i formułować właściwe wnioski z nich wynikające.

Konkluzja

Przedstawiona przez mgr Dariusza Micorka praca doktorska pt. *„Znaczenie programowej twórczości Franciszka Liszta w literaturze fortepianowej epoki romantyzmu. Omówienie nowatorskiej, uwarunkowanej programowością myśli kompozytorskiej i retoryki języka muzycznego w aspekcie wykonawczym na przykładzie wybranych utworów z Lat pielgrzymstwa: Orage, Vallée d’Obermann, Tre Sonetti del Petrarca, Après une lecture du Dante”* stanowi ciekawe ujęcie tematu programowości i retoryki muzycznej w dziełach fortepianowych największego wirtuoza XIX-go wieku. Świadomość występowania i funkcji określonych figur retorycznych, może być przyczynkiem do głębszego zrozumienia dzieła a co za tym idzie właściwej stylistycznie interpretacji. W tym kontekście pracę doktorską uważam za wartościową.

Takie ujęcie tematu, wspólnie z bardzo dobrym poziomem zarejestrowanego dzieła stanowi istotny wkład w rozwój dziedziny instrumentalistyka.

Tym samym stwierdzam, iż praca doktorska pana mgr Dariusza Micorka spełnia wymagania art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku oraz z dnia 03.10.2014 roku (Dz.U. z 2014 poz.1383) (z późniejszymi zmianami).

Stawiam wniosek o jej przyjęcie.

dr hab. Mariusz Drzewicki

